

POSTUUM MILAN KUNDERA

Milan Kundera in zes cruciale werken

Vandaag om 11:30 door Gaea Schoeters

Daniel Day-Lewis en Juliette Binoche in de verfilming van 'De ondraaglijke lichtheid van het bestaan'. Foto: Image courtesy THE SAUL ZAENTZ COMPANY / Ronald Grant Archive / Mary Evans

Van zijn debuutroman 'De grap' tot zijn laatste werk: een kort leeslijstje om u snel onder te dompelen in het universum van Kundera.

1. De grap (1967)

Een ironisch meesterwerkje waarin een jongeman tot dwangarbeid veroordeeld wordt, omdat het regime een postkaart die hij bij wijze van grap aan een vriendin stuurt, ernstig neemt. Ironisch genoeg de aanleiding voor Kundera's eigen ballingschap naar Frankrijk, hoewel hij het zelf geen politieke roman noemt. 'Integendeel.'

2. De ondraaglijke lichtheid van het bestaan (1984)

Bestseller die een everseller werd, ook al dankzij de film die Philip Kaufman ervan maakte met Juliette Binoche en Daniel Day-Lewis in de hoofdrollen; een adaptie die Kundera zelf maar matig wist te waarderen. Memorabel boek omwille van de filosofische passages over kitsch, trouw en verraad, de onvergetelijke personages, de amoureuze avonturen van Tomas als glazenwasser en de veelheid aan betekenissen waarmee de verteller de bolhoed van Tomas' maîtresse Sabina bekleedt.

3. Onsterfelijkheid (1988)

Een vintage Kundera, die bol staat van de aforismen, paradoxen en twijfelachtige wijsheden. Een verhaal over een man en twee zussen, die elkaars tegengestelde zijn, iets wat je al van ver kunt zien doordat de billen van de ene de vorm van een opwaartse pijl hebben, en die van de andere eeuwig neerwaarts wijzen. Met als polyfoon parallelverhaal causerieën tussen Goethe en Hemingway in de hemel, die terugblikken op hun aardse bestaan en mijmeren over de voor- en nadelen van onsterfelijkheid.

4. De kunst van de roman (1986) & Verraden testamenten (1993) (gebundeld in: Over de romankunst)

De essays van Kundera zijn vaak nog scherper dan zijn boeken. Met zichtbaar plezier verkent hij de (im)moraliteit, geschiedenis en de toekomst van de roman, en licht zo minutieus toe wat een roman moet zijn. Terwijl hij schijnbaar kwansuis ook razend interessante ideeën formuleert over Kafka, Broch, Stravinsky en de hele Europese cultuurgeschiedenis.

5. Onwetendheid (2002)

Twee Tsjechische emigranten keren terug naar Praag, waar ze niet alleen een veranderd verleden, maar ook elkaar treffen. Ze belanden met elkaar in bed, een vervolg op een *rendez-vous manqué* van lang geleden, maar de vraag is of al dat terugkeren en omkijken tot iets leidt. Behalve dan tot reflecties over nostalgie, geheugen en identiteit.

6. Het feest der onbeduidendheid (2014)

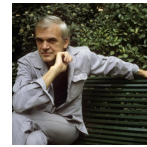
In zijn laatste roman keert Kundera terug naar het thema van zijn debuutroman *De grap*: het belang van humor, en het doembeeld van een wereld waarin we grappen niet meer als grap herkennen. Een boekje waar geen enkel ernstig woord in staat, en waarvan het verhaal net zo onbeduidend is als de titel voorschrijft. Of het werkt, moet elke lezer voor zichzelf beslissen.

Lees ook

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20230712_93364419)

**Postuum | Milan Kundera, een auteur van
meerstemmige klassiekers >**

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20230712_93364419)

(https://www.standaard.be/cnt/dmf20230712_93364419).
